

DANIEL PETER JANÁČEK, O.PRAEM. OPAT STRAHOVSKÝ

Nanebevstoupení Strahov 2020

Jak si představujeme nebe? Co je to pro nás, lidi?

Prostor nad mraky, místo nad, snad mezi hvězdami? Nekonečno nahoře? Něco nekonečně dobrého a krásného? Dokonalé naplnění?

Nebe je vždy jiná skutečnost, než je ta našeho světa. Pro nebe nemáme slov a výrazů pocházejících z našich zkušeností.

Možná přesto uvnitř tušíme, co by nebe mohlo být, když prožíváme okamžiky štěstí. A ty prožíváme jenom tehdy, když jsme schopni překročit svůj úzký rozumový horizont ve víře, naději a lásce. Nebe je tedy vždy přesah. Kdo nemá sílu a schopnost k tomuto úkonu, nedovede být šťastný, a tudíž ani neumí žít.

Chasidské příběhy vypráví příběh o rabim, o kterém se šířila zvěst, že každé ráno vystupuje ještě před modlitbou do nebe. Jeho odpůrce se tomu smál a rozhodl se rabiho sledovat. A skutečně viděl, jak za svítání rabi odchází z domu do lesa převlečen za dřevorubce, kácí dřevo, štípe je a nese jedné osamělé a nemocné stařence. Odpůrce viděl přes okno, jak rabi klečí a zapaluje kamna. Když se ho lidé později ptali, jak je to s denním nanebevstoupením rabiho, odpůrce odpověděl: „Rabi stoupá ještě výš než do nebe.“

Tento příběh chce říct, že nebe není geografické místo, ale místo, kde lidé konají dobro, kde žijí lásku, tak jako rabi.

Co pak znamená „nanebevstoupení Páně?“ „Analepsis“, „Ascensio Domini“? Není to něco jako Ježíšův odchod na zasloužilý odpočinek, do důchodu?

Karl Rahner nazývá tento svátek „svátkem blažené bolesti“, neboť Ježíš odešel k Otci. Apoštolové musí podle něj prožívat strašný pocit jeho absence. Ježíš již víc není s nimi a mezi nimi. Je to pro ně obrovská změna. Jeho odchod je současně začátkem nové éry. Ježíšovým odchodem k Otci nastává čas církve.

Nanebevstoupení Páně je částí Velikonočního Tajemství (Mysterium Paschale). V Pasše jde o přechod, přesah. Pascha je přechod z tohoto světa k Otci. To se stalo na kříži. Již vzkříšení je nanebevstoupení a nanebevstoupení je vzkříšení. Je to událost, ve které Kristus jako člověk vstupuje do Božího Tajemství, do Boží důvěry a má navždy prostor u Boha. Přechází přes kříž a vytváří u Boha prostor také pro nás, prostor otevřený všem. I já, i vy, každý z nás má tudíž u Boha místo! Apoštolové ví o své bolesti, ale také prožívají tuto radost, neboť s Ježíšem vystupují k Bohu také oni. Celé stvoření se vrací z vyhnanství, do kterého se dostalo svou vinou, domů-k Otci. Byl dosažen cíl – Bůh bude všechno ve všem. Nebe znamená, že je nám Bůh blízko. Nebe je vztah – dokonalý, naplněný vztah Boha s člověkem.

Naše doba je dobou napětí mezi „již“ a „ještě ne“. Již je Ježíš přítomen v Duchu a blahodárně působí, ale ještě nepřišel podruhé, jak slíbil. Ještě není nebe na této zemi. Ale můžeme a máme k tomu přispět. Jak? Modlitba nad dary radí, abychom „pozvedali mysl k Bohu.“ Tím není myšlen útek nebo únik z tohoto světa. Spíše vědomí Boží blízkosti, bezpečí a šíření naděje, kterou nám nabízí zmrtvýchvstalý a nanebevstoupivší Pán. Oni by na nás měli působit jako katalyzátor lidskosti, abychom se nechali Bohem přetvářet a nechali ho v sobě působit. Kde je Bůh, tam panuje láska, dobrota, smilování – kde je Bůh, tam je nebe.